

PÁ 11. dubna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si část 57. kapitoly „Zjevení“ z knihy Poslové naděje a lásky (AA 578–581; PNL 333–335).

Mnohá světová náboženství stále jen rozvíjejí nové duchovní koncepty a myšlenky. Je to v kontrastu s křesťanstvím, které je pevně zakotveno v historických událostech a spoléhá na stálost Božího charakteru.

Někdy si však křesťané stěžují, že už je unavuje poslouchat totéž stále dokola.

To, že je naše poselství neměnné a konzistentní, neznamená, že je nudné nebo zastaralé. Právě naopak: když studujeme informace, které k nám proudí z mysli nekonečného Boha, rychle zjistíme, že existuje nekonečné množství toho, co ještě můžeme poznávat.

Ellen G. Whiteová uvádí, že jedním z důvodů vzniku knihy Zjevení bylo posílit křesťanskou církev v jejím historickém poselství až do konce. „Některé z mladších pracovníků, kteří měli od těchto průkopníků postupně přebírat část jejich úkolů, a tak se připravovat na moudré vedení církve, často opakované pravdy omrzely. V touze po něčem novém, co by upoutalo pozornost, se pokusili zavést nové učení, které se sice mnohým zdálo být příjemnější, ale nebylo v souladu se základními zásadami evangelia.“ (AA 580; PNL 334) V tomto smyslu tedy nejde v knize Zjevení jen o budoucnost, ale také o minulost.

Otázky k rozhovoru

1. Písmo nám přináší vždy nové informace a nový pohled na minulé a budoucí události. Jak můžeme vyvážit touhu naučit se něco nového s důležitostí zůstat zakotven v pravdách, které jsme již obdrželi?

2. Jak by měla církev reagovat na nové výklady proroctví? Přestože víme, že se máme stále co učit, potřebujeme rozlišit, zda je v konkrétním kontextu „nové světlo“ nezbytné, nebo jde jen o módní vlnu, či dokonce omyl.

3. Během druhé světové války zraněný námořník na lodi v Tichém oceánu křičel na zdravotníka: „Jsem sirotek. Když zemřu, nikdo už si na mě nevzpomenel!“ Zdravotník mu odpověděl: „Já si tě budu pamatovat navždy, nezapomenu na tebe.“ Ať jsou medikova slova jakkoli dobře míněna, dříve či později zemře i on a spolu s ním i vzpomínka na osamělého námořníka. Jak nám tento příběh pomáhá uvědomit si marnost a nesmyslnost všech našich životů, kdyby nakonec poslední slovo měla mít smrt?

19:52

✦ Texty na tento týden – Iz 40:7.8; Gn 22:1–13; J 3:16; Zj 5:5–10; 1K 15:15–19; Zj 12:1–9

✦ Základní verš

„Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.“ (J 1:29)

Jedním z klíčových problémů současných výkladů biblických proroctví je, že se vůbec nezabývají starověkými základy knihy Zjevení. Autor Zjevení předpokládá, že jeho čtenáři výborně rozumí pojmům, které mají svůj původ ve Starém zákoně. A tak, dříve než začneme hledat v celé Bibli pasáže, které připomínají texty ze Zjevení nebo na ně přímo Zjevení odkazuje, potřebujeme se soustředit na základní texty, které nás připraví pro pochopení knihy a jejích symbolů. To platí zejména o knize Genesis. Ta totiž odhaluje, jak náš svět upadl do chaosu hříchu. Téměř každý klíčový pojem zmíněný ve Zjevení se v nějaké formě objevuje právě v úvodních kapitolách Bible.

Tento týden se budeme věnovat několika důležitým konceptům, které tvoří základ knihy Zjevení. Je jich mnoho, a proto se soustředíme jen na některé, abychom ilustrovali to nejdůležitější: že pochopení starověkých základů Zjevení nám umožňuje vidět v textu velké množství odstínů, z nichž každý může přinést důležitá naučení o povaze lidstva, Boha a konfliktu, který probíhá v našem vesmíru, a tedy i v našich životech.

✦ Osnova lekce:

Jelikož je zřejmé, že biblická proroctví (zvláště ta, která nacházíme v knize Zjevení) používají obrazy a koncepty vycházející už z knihy Genesis, zaměříme se v této lekci právě na tuto první knihu Bible, abychom viděli, jak v jejím světle číst to, co Bůh zjevil později skrze proroky.

- ☐ Iz 40:8; Mal 3:6; Žd 13:8 - Spolehlivý základ Boží neměnnosti (neděle)
- ☐ Gn 22 - Genesis a koncept Boží lásky (pondělí)
- ☐ Gn 22 - Genesis a obraz „obětovaného beránka“ (úterý)
- ☐ Gn 2:15–17 - Genesis a koncept smrti hříšníků (středa)
- ☐ Gn 3:1–5 - Genesis a obraz „hada“ jakožto Božího nepřítele (čtvrtek)

NE 6. dubna – PRINCIP „PRVNÍ ZMÍNKY“

Iz 40:8 „Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky.“

Mal 3:6 „Já, Hospodin, jsem se nezměnil, ani vy jste nepřestali být syny Jákobovými.“

Žd 13:8 „Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“

Iz 40:6-8 „⁶Hlas toho, jenž praví: „Volej!“ I otázal se: „Co mám volat?“ „Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. ⁷Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův. Věru, lid je pouhá tráva. ⁸Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stále navěky.““

PO 7. dubna – Pochopení Boží Lásky

Gn 22:1-3 „¹Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: „Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ ²A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Mória a tam ho obětuj jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ ³Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl.“

Gn 22:4-16 „⁴Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dále to místo, ⁵řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme.“ ⁶Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. ⁷Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odpověděl: „Copak, můj synu?“ Izák se otázal: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ ⁸Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál .

⁹Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. ¹⁰I vztláhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. ¹¹Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ ¹²A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ ¹³Abraham se rozhlédl a viděl, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houštině. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna. ¹⁴Tomu místu dal Abraham jméno „Hospodin vidí“. Dosud se tu říká: „Na hoře Hospodinově se uvidí.“ ¹⁵Hospodinův posel zavolal pak z nebe na Abrahama podruhé: ¹⁶„Přisáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna.““

Mt 3:17 „A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.““

Mk 1:11 „A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.““

Mk 3:22 „Zákonníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.““

J 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Žd 11:19 „Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení.“

ÚT 8. dubna – „KDE VŠAK JE BERÁNEK?“

Gn 22:7-8 „*Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odpověděl: „Copak, můj synu?“ Izák se otázel: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“* ⁸Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál.“

Ex 12:3-13 ³Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. ⁴Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližše jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. ⁵Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovci nebo z koz. ⁶Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. ⁷Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst. ⁸Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. ⁹Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi. ¹⁰Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm. ¹¹Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. ¹²Tu noc projde egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobijí, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnou svými soudy. Já jsem Hospodin. ¹³Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomínu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemí.“

Zj 5:5-12 „Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvitězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“ ⁶Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný; měl sedm rohů a sedm očí, což je sedmero duchů Božích vyslaných do celého světa. ⁷Přistoupil k tomu, který sedí na trůnu, a přijal knihu z jeho pravice. ⁸A když tu knihu uchopil, čtyři bytosti a čtyřiaadvacet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu. ⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“ ¹¹A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; ¹²slýšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.““

J 1:29 „Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.“

Mt 3:17 „A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.““

Gn 22:11-14 ¹¹Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ ¹²A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ ¹³Abraham se rozhlédl a viděl, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houštině. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou oběť místo svého syna. ¹⁴Tomu místu dal Abraham jméno „Hospodin vidí“. Dosud se tu říká: „Na hoře Hospodinově se uvidí.““

ST 9. dubna – ZMÍNKY O SMRTI

Gn 2:15-17 ¹⁵„Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. ¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.““

Gn 4:8-15 ⁸J promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej. ⁹Hospodin řekl Kainovi: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ Odpověděl: „Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?“ ¹⁰Hospodin pravil: „Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země. ¹¹Nyní budeš proklet a odvržen od země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra. ¹²Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem.“ ¹³Kain Hospodinu odpověděl: „Můj zločin je větší, než je možno odčinit. ¹⁴Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tvář. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít.“ ¹⁵Ale Hospodin řekl: „Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou.“ A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil.“

1K 15:15-19 „A my jsme odhaleni jako živí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej ne vzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. ¹⁶Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. ¹⁷Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, ¹⁸a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. ¹⁹Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!“

Zj 1:18 „Já jsem první i poslední, 18ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.“

ČT 10. dubna – HAD

Gn 3:1-5 „¹Nejzchytralejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ ²Žena hadovi odpověděla: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. ³Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.““ ⁴Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadneš smrti. ⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.““

Zj 13:2-4 „²Ta šelma, kterou jsem viděl, byla jako levhart, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lvi. A drak jí dal svou sílu i trůn i velikou moc. ³Jedna z jejích hlav vypadala jako smrtelně raněná, ale ta rána se zahojila. A celá země v obdivu šla za tou šelmou; ⁴klekali před drakem, protože dal té šelmě svou moc, a klekali také před šelmou a volali: „Kdo se může rovnat té dravé šelmě, kdo se odváží s ní bojovat?““

Zj 12:1-9 „¹A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy. ²Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina. ³Tu se ukázalo na nebi jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé hlavě měl královskou korunu. ⁴Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. ⁵Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. ⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. ⁷A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nevtězili, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.“

Jk 1:5 „Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána.“